

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 19 d.*

„Reglamentas (EB) Nr. 1393/2007 — Dokumentų įteikimas — Kitos valstybės narės teritorijoje gyvenanti bylos šalis — Nacionalinėje teritorijoje gyvenantis atstovas — Nebuvimas — Prie bylos pridedami procesiniai dokumentai — Susipažinimo prezumpcija“

Byloje C-325/11

dėl *Sąd Rejonowy w Koszalinie* (Lenkija) 2011 m. birželio 15 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. birželio 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Krystyna Alder,

Ewald Alder

prieš

Sabina Orłowska,

Czesław Orłowski

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano (pranešėjas), teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits, J.-J. Kasel ir M. Berger,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. rugsėjo 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- K. Alder, atstovaujamos *adwokat* K. Górska,
- S. Orłowska ir Cz. Orłowski, atstovaujama patarėjos teisės klausimais F. Pniewska,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Czech, M. Arciszewski ir M. Szpunar,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* S. Varone,

* Proceso kalba: lenkų.

— Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos R. Chambel Margarido ir L. Inez Fernandes,

— Europos Komisijos, atstovaujamos A.-M. Rouchaud-Joët ir A. Stobiecka-Kuik,

susipažinęs su 2012 m. rugsėjo 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) ir panaikinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 (OL L 324, p. 79) 1 straipsnio 1 dalies ir SESV 18 straipsnio išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp K. Alder ir E. Alder (toliau – sutuoktiniai Alder), vienos šalies, bei S. Orłowska ir Cz. Orłowski (toliau – sutuoktiniai Orłowski), kitos šalies, dėl pirmosios sutuoktinių poros prašymo atnaujinti bylos dėl jų prašymo priteisti skolą iš antrosios sutuoktinių poros nagrinėjimą iš esmės.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 1393/2007 6–8 ir 12 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:
  - „(6) Veiksminga ir operatyvi civilinių bylų nagrinėjimo tvarka reikalauja, kad teisminiai ir neteisminiai dokumentai būtų perduodami tarp valstybių narių paskirtų vietos institucijų tiesiogiai ir greitomis priemonėmis. Valstybės narės gali pranešti apie savo ketinimą paskirti tik vieną perduodančiąją arba gaunančiąją agentūrą ar vieną abi šias funkcijas atliekančią agentūrą penkerių metų kadencijai. Ši kadencija gali būti pratęsiama kas penkeri metai.
  - (7) Greitam dokumentų perdavimui užtikrinti gali būti taikomos visos atitinkamos priemonės, jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų, reikalaujančių, kad gautas dokumentas būtų įskaitomas ir patikimas. Perdavimo saugumui užtikrinti reikia, kad dokumentas būtų perduodamas kartu su tipine forma, užpildyta vietos, kurioje jis turi būti įteiktas, oficialia kalba arba viena iš oficialių kalbų, ar kita atitinkamai valstybei narei priimtina kalba.
  - (8) Šis reglamentas neturėtų būti taikomas įteikiant dokumentą bylos šalies įgaliotajam atstovui valstybėje narėje, kurioje nagrinėjama byla, nepriklausomai nuo tos bylos šalies gyvenamosios vietos.
- <...>
- (12) Gaunančioji agentūra, naudodama tipinę formą, turėtų raštu informuoti adresatą, kad jis gali atsisakyti priimti įteikiamą dokumentą arba gražinti jį gaunančiajai agentūrai per vieną savaitę, jeigu šis dokumentas parengtas jam nesuprantama arba ne oficialia tos įteikimo vietos kalba ar viena iš oficialių kalbų. Ši taisyklė turėtų būti taikoma ir vėliau, kai dokumentas įteikiamas kartą jau atsisakiusiam jį priimti adresatui. Šios taisyklės dėl atsisakymo turėtų būti taikomos ir tais

atvejais, kai dokumentą įteikia diplomatinių ir konsulinių įstaigų darbuotojai, dokumentas įteikiamas paštu arba tiesiogiai. Reikėtų nustatyti, kad galima patikslinti atsisakytą dokumentą, adresatui įteikiant dokumento vertimą.“

4 Šio reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas nagrinėjant civilines ir komercines bylas, kai teisminis arba neteisminis dokumentas turi būti perduodamas iš vienos valstybės narės į kitą, kad būtų joje įteiktas. Jis netaikomas visų pirma mokesčių, muitų ar administraciniams klausimams arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą įgyvendinant valstybės valdžią (*acta iure imperii*).

2. Šis reglamentas netaikomas, jeigu nežinomas asmens, kuriam turi būti įteiktas dokumentas, adresas.

<...>“

5 Šio reglamento 4 straipsnio 3 dalis suformuluota taip:

„3. Kartu su perduotinu dokumentu pateikiamas prašymas, parengtas pagal I priede pateiktą tipinę formą. Forma užpildoma valstybės narės, į kurią kreipiamasi, oficialia kalba arba, jeigu toje valstybėje narėje yra kelios oficialios kalbos, vietoje, kurioje turi būti įteiktas dokumentas, oficialia kalba arba viena iš jos oficialių kalbų, ar kita tos valstybės narės nurodyta jai priimtina kalba. Kiekviena valstybė narė nurodo Europos Sąjungos institucijų oficialią kalbą arba kalbas, kitas nei jos oficiali kalba, kuri ar kurios yra priimtinos formai užpildyti.“

6 Pagal Reglamento Nr. 1393/2007 5 straipsnio 1 dalį:

„1. Perduodančioji agentūra, kuriai paraiškos davėjas pateikia dokumentą perdavimui, informuoja pareiškėją apie tai, kad adresatas gali atsisakyti tokį dokumentą priimti, jeigu jis yra parengtas kita kalba, nei viena iš 8 straipsnyje nurodytų kalbų.“

7 Šio reglamento 14 straipsnyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė teisinius dokumentus kitoje valstybėje narėje gyvenantiems asmenims gali įteikti tiesiogiai paštu: registruotu laišku su gavimo patvirtinimu arba lygiaverčiu būdu.“

8 Šio reglamento 19 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„1. Jeigu pagal šio reglamento nuostatas kitai valstybei narei turėjo būti perduotas šaukimas į teismą ar kitas lygiavertis dokumentas įteikimui, o atsakovas neatvyko, teismas sprendimo nepriima tol, kol nustato, kad:

- a) dokumentas buvo įteiktas valstybės narės, į kurią kreipiamasi dėl dokumentų įteikimo vietinėse bylose jos teritorijoje esantiems asmenims, vidaus teisėje numatytu būdu; arba
- b) dokumentas buvo faktiškai įteiktas atsakovui arba pristatytas į jo gyvenamąją vietą kitu šiame reglamente numatytu būdu;

ir kad bet kuriuo iš šių atvejų įteikimas ar pristatymas buvo atliktas laiku, kad atsakovas turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai.“

Lenkijos teisė

9 Civilinio proceso kodekso 1135⁵ straipsnyje nustatyta:

„1. Nuolatinę ar įprastinę gyvenamąją vietą arba buveinę užsienyje turinti bylos šalis, nepaskyrusi Lenkijos Respublikoje gyvenančio atstovo bylai vesti, privalo nurodyti Lenkijos Respublikoje atstovą dokumentams įteikti.

2. Nenurodžius atstovo dokumentams įteikti, šiai bylos šaliai skirti teismo dokumentai pridedami prie teismo bylos ir laikomi įteiktais. Apie tai bylos šalis informuojama per pirmąjį įteikimą. Bylos šalis taip pat turi būti informuota apie galimybę pateikti atsakymą į dokumentą, kuriuo remiantis pradedama byla, ir rašytinius paaiškinimus bei apie tai, kas gali būti paskirtas atstovu.“

10 Pagal Civilinio proceso kodekso 401 straipsnį:

„Gali būti prašoma atnaujinti bylos nagrinėjimą dėl negaliojimo *ab initio*:

1) jeigu bylą nagrinėjančioje kolegijoje buvo asmuo, neturintis tokios teisės, arba sprendimą priėmęs teisėjas nušalintas įstatyme nurodytu pagrindu, arba bylos šalis neturėjo galimybės paprašyti nušalinti teisėją iki sprendimo įsiteisėjimo;

2) jeigu dėl teisės normų pažeidimo bylos šalis neturėjo galimybės atlikti procesinių veiksmų arba jei jai nebuvo tinkamai atstovaujama, arba iš jos atimta galimybė imtis teisinių pažeistos teisės gynybos priemonių; tačiau prašymo atnaujinti bylos nagrinėjimą pateikti negalima, jei kliūtis, dėl kurios bylos šalis negalėjo imtis tokių priemonių, išnyko anksčiau, nei įsiteisėjo teismo sprendimas, arba jei aplinkybė apie bylos vedimą be atstovo nurodyta teismui pateiktame pareiškime, arba jei bylos šalis patvirtino procesinius veiksmus.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

11 2008 m. lapkričio 20 d. Vokietijoje gyvenantys sutuoktiniai Alder kreipėsi į *Sąd Rejonowy w Koszalinie* (Košalino rajono teismas) su prašymu priteisti iš Lenkijoje gyvenančių Orłowski skolą.

12 *Sąd Rejonowy w Koszalinie* informavo ieškovus apie jų pareigą per vieną mėnesį pranešti atstovo Lenkijoje, įgalioto priimti įteikiamus teisinius dokumentus, pavardę ir įspėjo, kad, per nustatytą terminą nenurodžius atstovo, jiems adresuoti dokumentai bus pridėti prie bylos ir laikomi jiems įteiktais.

13 Kadangi sutuoktiniai Alder nenurodė atstovo Lenkijoje, įgalioto priimti įteikiamus teisinius dokumentus, jiems adresuotas šaukimas į 2009 m. birželio 5 d. paskirtą teismo posėdį ir sutuoktinių Orłowski pateiktas atsiliepiamas į ieškinį pridėti prie bylos taikant taisyklę, pagal kurią šie dokumentai laikomi įteiktais ieškovams pagal Civilinio proceso kodekso 1135⁵ straipsnį. Sutuoktiniai Alder neatvyko į šį posėdį, kuriame *Sąd Rejonowy w Koszalinie* ištyrė įrodymus ir paskelbė nagrinėjimo žodžiu pabaigą. Tą pačią dieną jis priėmė sprendimą atmesti ieškinį ir šis sprendimas įsiteisėjo, nes nebuvo apskūstas.

14 2009 m. spalio 29 d. ieškovai pateikė *Sąd Rejonowy w Koszalinie* prašymą atnaujinti bylos dėl skolos priteisimo nagrinėjimą ir paprašė panaikinti minėtą sprendimą ir iš naujo išnagrinėti bylą. Ieškovai pareiškė, kad iš jų buvo atimta galimybė dalyvauti procese, nes jiems realiai neįteiktas šaukimas į teismo posėdį. Tuo remdamiesi jie nurodė, kad nepristatęs teisminių dokumentų jų adresu Vokietijoje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažeidė diskriminacijos dėl pilietybės draudimo principą bei Reglamento Nr. 1393/2007 nuostatas.

- 15 2010 m. birželio 23 d. sprendimu *Sąd Rejonowy w Koszalinie* atmetė prašymą atnaujinti bylos nagrinėjimą tuo pagrindu, kad Lenkijos civilinis procesas atitinka Sąjungos teisę. *Sąd Okręgowy w Koszalinie* (Košalino apygardos teismas), išnagrinėjęs dėl minėto sprendimo ieškovų pateiktą apeliacinį skundą, šį sprendimą panaikino remdamasis tuo, kad fikcija, kuria remiantis įteikimas laikytas atliktu, prieštarauja Reglamentui Nr. 1393/2007, ir grąžino bylą *Sąd Rejonowy w Koszalinie* nagrinėti iš naujo.
- 16 Tačiau *Sąd Rejonowy w Koszalinie* nurodė, kad jis tokiam vertinimui nepitaria. Jis mano, kad, pirma, Reglamentas Nr. 1393/2007 netaikytinas pagrindinėje byloje, nes juo reglamentuojami tik tie atvejai, kai pagal nacionalinę proceso teisę teisminį dokumentą reikia įteikti kitoje valstybėje narėje. Antra, atsižvelgdamas į SESV 18 straipsnį jis mano, kad norma, pagal kurią dokumentai laikomi įteiktais, negali sukurti tiesioginės diskriminacijos, o jei ji lemtų netiesioginę diskriminaciją, bet kuriuo atveju tokią situaciją pateisintų šios normos tikslas užtikrinti gerą proceso organizavimą atsižvelgiant į su dokumentų įteikimu užsienyje susijusius sunkumus ir kaštus ar net tokio įteikimo įvykdymo neįmanomumą.
- 17 Tokiomis aplinkybėmis *Sąd Rejonowy w Koszalinie* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar [Reglamento Nr. 1393/2007] 1 straipsnio 1 dalis ir SESV 18 straipsnis aiškintini taip, kad nuolatinę ar įprastinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje turinčiai bylos šaliai skirtą teisminį dokumentą galima palikti teismo byloje laikant jį įteiktu, jeigu ši šalis nenurodė atstovo dokumentams įteikti, gyvenančio toje valstybėje narėje, kurioje vyksta teismo procesas?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 18 Savo klausimu *Sąd Rejonowy w Koszalinie* iš esmės nori sužinoti, ar Reglamento Nr. 1393/2007 1 straipsnio 1 dalį ir prireikus SESV 18 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriuose numatyta, kad nuolatinę ar įprastinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje turinčiai bylos šaliai skirti teisminiai dokumentai paliekami byloje ir laikomi įteiktais tais atvejais, kai ši šalis nenurodė teismo proceso vietos valstybėje narėje gyvenančio atstovo, įgalioto priimti įteikiamus dokumentus.
- 19 Norint atsakyti į tokį klausimą iš pradžių reikia apibūdinti Reglamento Nr. 1393/2007 taikymo sritį ir patikrinti, ar jis taikomas teisminių dokumentų įteikimui susiklosčius šiame reglamente apibrėžtomis aplinkybėmis, įskaitant, be kita ko, numatytas pagrindinėje byloje nagrinėjamais nacionalinės teisės aktais, ar, kaip nurodo Lenkijos vyriausybė, jį reikia taikyti tik tais atvejais, kai tokių dokumentų įteikimas kitoje valstybėje narėje numatytas pagal teismo proceso vietos valstybės narės procesinės teisės normas.
- 20 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad šis reglamentas taikomas nagrinėjant civilines ir komercines bylas, kai „teisminis <...> dokumentas turi būti perduodamas iš vienos valstybės narės į kitą, kad būtų joje įteiktas“.
- 21 Nors tiesa, kad, kaip nurodo Lenkijos vyriausybė, pačiame šios nuostatos tekste nėra jokios aiškiai išreikštos nuorodos, kuri būtų susijusi su aplinkybėmis, kada toks dokumentas „turi“ būti įteiktas perduodant iš vienos valstybės narės į kitą, tai nepaneigia to, kad, skaitant šią nuostatą kartu su kitomis Reglamento Nr. 1393/2007 nuostatomis, šiuo klausimu galima rasti naudingų patikslinimų.
- 22 Konkrečiai tariant, pirma, Reglamento Nr. 1393/2007 1 straipsnio 2 dalyje aiškiai nurodyta, kad šis reglamentas netaikomas, jeigu nežinomas asmens, kuriam turi būti įteiktas dokumentas, adresas.

- 23 Antra, šio reglamento 8 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad jis neturėtų būti taikomas įteikiant dokumentą bylos šalies įgaliotajam atstovui valstybėje narėje, kurioje nagrinėjama byla, nepriklausomai nuo tos bylos šalies gyvenamosios vietos.
- 24 Vadovaujantis sisteminiu šio reglamento aiškinimu matyti, kad jame numatytos tik dvi aplinkybės, kurioms esant teismo dokumento įteikimas tarp valstybių narių nepatenka į jo taikymo sritį, t. y., pirma, kai nežinomas gavėjo nuolatinės ar įprastinės gyvenamosios vietos adresas, ir, antra, kai teismo proceso vietos valstybėje gavėjas paskyrė įgaliotą atstavą.
- 25 Kitais atvejais, kaip savo išvados 49 punkte nurodė generalinis advokatas, jei teismo dokumento gavėjas gyvena užsienyje, šio dokumento įteikimas neišvengiamai patenka į Reglamento Nr. 1393/2007 taikymo sritį, taigi, vadovaujantis šios reglamento 1 straipsnio 1 dalimi, jis turi būti vykdomas pačiame reglamente šiuo tikslu nustatytais priemonėmis.
- 26 Kadangi toks sprendimo būdas išplaukia tiesiogiai iš reglamento bendro konteksto, Lenkijos vyriausybės teiginys, kad aplinkybės, kurioms esant teismo dokumentas „turi“ būti įteiktas kitoje valstybėje narėje, kaip tai suprantama pagal šį reglamentą, reikia nustatyti vadovaujantis teismo proceso vietos valstybės narės nacionaline teise, yra be pagrindo.
- 27 Palikus nacionalinės teisės aktų leidėjui užduotį nustatyti, kokiomis aplinkybėmis pasireiškia toks privalėjimas, būtų kliudoma vienodai taikyti Reglamentą Nr. 1393/2007, nes neatmestina, jog valstybės narės šiuo klausimu numato skirtingus sprendimo būdus (šiuo klausimu žr. 2005 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Leffler*, C-443/03, Rink. p. I-9611, 44 punktą).
- 28 Atsižvelgiant į šiuos patikslinimus reikia konstatuoti: kadangi teismo dokumentų įteikimas tokiomis aplinkybėmis, kokios numatytos pagrindinėje byloje nagrinėjamais nacionalinės teisės aktais, patenka į Reglamento Nr. 1393/2007 taikymo sritį, tikrinti tokiuose teisės aktuose įtvirtintos normos, pagal kurią byloje palikti dokumentai laikomi įteiktais, jei užsienyje gyvenanti bylos šalis nenurodė priimti įteikiamus dokumentus Lenkijoje įgalioto atstovo, atitiktį Sąjungos teisei reikia būtent atsižvelgiant į šio reglamento sistemą ir tikslus.
- 29 Šiuo atžvilgiu pirmiausia dėl Reglamento Nr. 1393/2007, priimto EB 61 straipsnio c punkto pagrindu, sistemos reikia priminti, kad jame, kaip nurodyta jo 2 konstatuojamojoje dalyje, numatyta įteikimo Bendrijos viduje mechanizmu siekiama užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą (šiuo klausimu žr. 2009 m. birželio 25 d. Sprendimo *Roda Golf & Beach Resort*, C-14/08, Rink. p. I-5439, 53–55 punktus).
- 30 Šiuo tikslu užtikrinant civilinio proceso efektyvumą ir spartą šio reglamento 2 straipsnyje, skaitomame kartu su 6 konstatuojamąja dalimi, nustatyta, kad teismo dokumentų perdavimas iš esmės turėtų vykti tarp valstybių narių paskirtų „perduodančiųjų agentūrų“ ir „gaunančiųjų agentūrų“.
- 31 Be to, pačiame Reglamente Nr. 1393/2007, t. y. jo 2 skirsnyje, numatyti kiti galimi perdavimo būdai, beje, nė vienam iš jų neteikiant pirmenybės (2006 m. vasario 9 d. Sprendimo *Plumex*, C-473/04, Rink. p. I-1417, 19–22 punktai), kaip antai perdavimas konsuliniais ar diplomatiniais kanalais ir įteikimas per diplomatinį ar konsulinį įstaigų darbuotojus, paštu arba tiesioginis įteikimas bet kurio suinteresuotojo asmens prašymu per teismo pareigūnus, tarnautojus ar kitus valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentingus asmenis.
- 32 Kadangi pagal šiuo reglamentu įtvirtintą sistemą numatyti tik šie teismo dokumentų perdavimo būdai, reikia konstatuoti, kad juo nepalikta erdvės įteikimo fikcijai, kaip antai galiojančiai Lenkijoje pagal Civilinio proceso kodekso 1135⁵ straipsnį, taigi tokia fikcija draudžiama.
- 33 Šią išvadą patvirtina, be kita ko, šio reglamento tikslai.

- 34 Šiuo atžvilgiu svarbu pabrėžti, kad šiuo reglamentu, kaip matyti iš jo 2 konstatuojamosios dalies, be abejo, siekiama pagerinti ir paspartinti teisminių dokumentų perdavimą tarp valstybių narių (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Weiss und Partner*, C-14/07, Rink. p. I-3367, 46 punktą bei minėto Sprendimo *Roda Golf & Beach Resort* 54 punktą).
- 35 Tačiau, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, šių tikslų negalima siekti kaip nors susilpninant dokumentų gavėjų teisę į gynybą, kylančią iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės į teisingą bylos nagrinėjimą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Weiss und Partner* 47 punktą).
- 36 Tokiomis aplinkybėmis, kaip savo išvados 46 ir 47 punktuose nurodė generalinis advokatas, įvairios Reglamento Nr. 1393/2007 nuostatos aiškiai skirtos suderinti teisminių dokumentų perdavimo efektyvumui ir spartai su reikalavimu užtikrinti tinkamą gavėjų teisę į gynybą numatant, be kita ko, šių dokumentų realaus ir tikro gavimo garantiją.
- 37 Konkrečiai tariant, šio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje ir 5 straipsnio 1 dalyje, skaitomose kartu su 12 konstatuojamąja dalimi, įtvirtinta būtinybė, kad įteikiant teisminius dokumentus būtų naudojamos tipinės formos ir kad jos būtų išverstos į gavėjui suprantamą kalbą ar gaunančiosios valstybės oficialiąją kalbą arba, jeigu toje valstybėje yra kelios oficialiosios kalbos, bent į vieną iš vietos, kurioje turi būti įteiktas dokumentas, oficialiųjų kalbų.
- 38 Be to, pagal Reglamento Nr. 1393/2007 14 straipsnį reikalaujama, kad valstybės narės, nusprendusios teisminius dokumentus įteikti paštu, tai darytų registruotu laišku su gavimo patvirtinimu.
- 39 Dėl tos pačios priežasties šio reglamento 19 straipsnio 1 dalimi kilmės valstybės narės teismas įpareigojamas, jei neatvyko atsakovas, sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol nustatys, kad ieškinys atsakovui laiku įteiktas gaunančiosios valstybės narės įstatymų nustatyta tvarka arba kad šis dokumentas faktiškai įteiktas atsakovui arba faktiškai pristatytas į jo gyvenamąją vietą kitu šiame reglamente numatytu būdu ir tai padaryta laiku, kad atsakovas turėtų pakankamai laiko pasiruošti savo gynybai.
- 40 Tačiau šioje byloje reikia konstatuoti, kad fiktyvaus įteikimo mechanizmas, kaip antai numatytas Civilinio proceso kodekso 1135⁵ straipsnyje, yra nesuderinamas su Reglamente Nr. 1393/2007 numatytos teisės į gynybą apsaugos tikslais.
- 41 Kaip savo išvados 52–54 punktuose nurodė generalinis advokatas, tokiu mechanizmu faktiškai sunaikinama teismo dokumento gavėjo, kurio nuolatinė ar įprastinė gyvenamoji vieta yra ne teismo proceso valstybėje narėje, teisė realiai ir iš tikrųjų gauti šį dokumentą prasmė, nes jam neužtikrinama nei galimybė laiku susipažinti su teisiniu dokumentu, kad galėtų pasiruošti gynybai, nei šio dokumento vertimas.
- 42 Remiantis visais šiais argumentais, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1393/2007 1 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja draudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriuose numatyta, kad nuolatinę ar įprastinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje turinčiai bylos šaliai skirti teisminiai dokumentai paliekami byloje ir laikomi įteiktais tais atvejais, kai ši šalis nenurodė teismo proceso vietos valstybėje narėje gyvenančio atstovo, įgalioto priimti įteikiamus dokumentus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1393/2007 dėl teisminių ir neteisminių dokumentų civilinėse arba komercinėse bylose įteikimo valstybėse narėse (dokumentų įteikimas) ir panaikinancio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1348/2000 1 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja draudžiami valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriuose numatyta, kad nuolatinę ar įprastinę gyvenamąją vietą kitoje valstybėje narėje turintys bylos šalys skirti teisminiai dokumentai paliekami byloje ir laikomi įteiktais tais atvejais, kai ši šalis nenurodė teismo proceso vietos valstybėje narėje gyvenancio atstovo, įgalioto priimti įteikiamus dokumentus.

Parašai.